

ОБЩЕСТВОТО НА ИЛИЯ

Дейвид Уилкерсън

22 Юни 1987

Старият Завет завършва със следното удивително пророчество на Малахия: „Ето, Аз ви изпращам пророк Илия, преди да дойде великият и страшен Ден на Господа. И той ще обърне сърцето на бащите към синовете и сърцето на синовете към бащите им, за да не дойда и да порази земята с проклятие.“ (Малахия 4:5-6)

Това пророчество беше изпълнено до голяма степен в служението на Йоан Кръстител. Ангел се яви на Захария и пророкува, че неговия син Йоан ще обърне мнозина от Израил към Господ, и че „Той ще върви пред лицето Му в духа и силата на Илия, за да обърне сърцата на бащите към децата и непокорните – към мъдростта на праведните, за да приготви за Господа подготвен народ.“ (Лука 1:16-17)

Исус, говорейки на учениците си за Йоан Кръстител, каза: „и ако искате да го приемете, това е Илия, който имаше да дойде.“ (Матей 11:14). Той добави: „Който има уши да слуша, нека слуша.“ (стих 15). Аз вярвам, че Исус искаше от тях да видят духовната значимост на идването на Йоан в духа и силата на Илия, според както беше пророкувано.

Самият Йоан категорично отрече да е възкресения от мъртвите Илия. Когато евреите ясно го попитаха „Илия ли си?“, Йоан отговори: „Не съм... Аз съм „глас на един, който вика в пустинята: Прав правете пътя за Господа“, както каза пророк Исая.“ (Йоан 1:21-23). Точно затова Исус каза на учениците си, че само духовните очи и уши биха разбрали, че Йоан Кръстител беше от същото духовно тесто като пророк Илия. Йоан беше проповедник на праведността, и както Илия, беше изпратен да събуди хората за правия и тесен път на светостта.

Йоан, помазан със същия безстрашен Дух и сила, които бяха върху Илия, гърмеше срещу греха на непокорните, алчни, обичащи удоволствията евреи. Христос скоро щеше да се появи и този могъщ човек на истината внезапно излезе на сцената, за да подготви хората за Господ. Пустинният пророк беше изпратен да обърне сърцата им, което е най-вярната дефиниция за покаяние, възстановяване, чистота на сърцето, справедливост и практическо ходене в святост, в съответствие с открита изповед на греховете.

Обществото на Илия в тези последни дни

Аз вярвам, че пророк Малахия, както и други старозаветни пророци, говори като част от общество на светии, които ще бъдат възкресени точно преди второто идване на Христос, и които ще имат служение като на Илия. Тоест, те ще служат под същия Дух и сила, които бяха върху Илия и Йоан Кръстител.

Аз вярвам, че второто идване на Христос е най-вероятно „великият и страшен Ден на Господа“, за който говори Малахия. Страшен, що се отнася до Божия гняв над злите и непокорните. Коренът на тази дума на иврит е ИАРЕ, което означава „да изплашиш, да накараш някого да се страхува“. Наистина, идва ден, в който безбожните ще викат към скалите и планините да паднат върху тях и да „ги скрият от лицето на Седящия на престола и от гнева на Агнето“ (Откровение 6:16). Но преди да дойде този страшен ден, Святия Дух ще се чуе високо и ясно по цялата земя – обществото на Илия от благочестиви, осветени, проникателни светии, които безстрашно предупреждават за греховете, праведността и идващия съд.

Тези вярващи от обществото на Илия от последните дни ще се вслушат в пророчеството на Исаия: „Извикай с цяло гърло, не се щади; издигни гласа си като тръба и заяви на народа Ми отстъплението им и на якововия дом — греховете им.“ (Исаия 58:1). Те са стражите върху стените, „които цял ден и цяла нощ, никога няма да млъкнат... не Му давайте почивка, докато не утвърди и направи Ерусалим за слава на земята.“ (Исаия 62:6-7)

Истинското общество на Илия не търси земно царство, защото те, както Аврам търсят град, чийто строител и архитект е Бог. Те са били родени в небесния Ерусалим, който е майка на всички наистина изкупени. Сион е свят народ, приготвен като невеста. „И ще ги наричат свят народ, изкупени на Господа. И ти ще се наричаш Потърсена, град неизоставен.“ (Исаия 62:12)

Колко са слепи религиозните книжници на нашето време, фокусирайки се върху някакъв възстановен еврейски храм. Нашият Господ строи Сион – истинския Си храм – още от времето, когато дойде на земята като Бог в плът. Светият Град е почти завършен и скоро портите ще се затворят. Няма да има вече жертвоприношения с животни, земни храмове, построени от човешки ръце, земни царства. Обществото на Илия са свети хора, седнали с Христос в небесни места. Точно сега, Христос управлява над тях като абсолютен и суверен цар. Те са отделени от този свят и са напълно предадени на своя Господ.

Те са пустинни хора, до които е достигнало Господното Слово

Искам да извикам всеки път, когато чета тези думи: „При първосвещенството на Анна и Каяфа, Божието слово беше към Йоан, сина на Захария, в пустинята.“ (Лука 3:2)

Святия Дух заобиколи цялата религиозна система, равинските училища, образованите фарисеи и книжници, и дори най-високите постове в църквата, и изпрати истинското слово на човек, изолиран в пустинята. Словото дойде при Йоан, човек извън всяко религиозно тяло по онова време, до човек образован само от Святия Дух. Големите религиозни клечки, благочестивите представители на църквата, нямаха дори и думичка от Господ. Те можеха да говорят монотонно с часове, поучаващи мъртви стихове, но нямаха нищо свежо и животворно от Божия трон.

Но, Йоан! Той беше не материалистичен, отделен, погълнат от Бог и обладан от едно видение – идването на Христос! Как трябва да е горяло сърцето му в пустинята, докато четеше за този старозаветен пророк Илия. Йоан беше в пустинята, стоейки пред Господ, изучавайки праведните Му пътища, приготвяйки сърцето си да бъде непреклонно пред

корумпирано и безбожно общество. Служението на Йоан е доказателство, че никой не трябва да заявява, че говори от името на Бог или да изобличава греха, освен ако наистина няма слово от Бог.

Така беше и с Илия. Той се появи изведнъж на сцената, в най-мрачния час за Израил, час на зло и поквара. Ахав, не само че се ожени за Езавел, но и „... от всичките Израилеви царе, които бяха преди него, Ахав извърши най-много да разгневи Господа Израилевия Бог.” (III Царе 16:33)

Тесвиецът Илия дойде от пустинята в Галаад, за да конфронтира злия Ахав и върналия се към греховете си Израил. Какво мощно слово от Бог беше получил този пророк! Той гърмеше: „Жив е Господ, Израилевият Бог, ПРЕД КОГОТО СТОЯ — тези години няма да има нито роса, нито дъжд, освен по моята дума! И ГОСПОДНОТО слово беше към него и каза” (III Царе 17:1-2).

Това е видът служение на обществото на Илия – жив е Господ, пред Когото стоя! Това говори за хора, затворени с Бог в училището на Христос – тяло от будни светии, които отказват да бъдат опетнени и вързани с ученията и традициите на недуховни и егоцентрични учители и пастири. Те почти са се отказали от надеждите да получат истинско слово от религиозната йерархия, която е ограничена от тесни деноминационни доктрини. Те са попаднали в пустинята на объркването, гладни за засищащо душата слово, което би свидетелствало на вътрешния човек, че е пратено то Бог. Така че, те направо са отишли в свящото Божие Слово да търсят истината. Какво сладко облекчение е да изключиш всички записи за известно време, да оставиш настрана всички книги и литература и да се затвориш с Библията. Те са плакали, търсили са истината като скъпоценна перла. Чули са за ужасната скръб в книгите на Еремия, Исая, Езекийл и останалите пророци и им е бил открит Божия гняв срещу греха и отстъпничеството. Научили са нещо за Божия характер, милостта Му към каещите се и покорните и негодуванието Му срещу лицемерието и смесването със света. И понеже те стоят пред Бог, далеч от шумните гласове, Господното слово е дошло при тях със сила и пояждащ огън.

Еремия принадлежеше на обществото на Илия, който стоя пред Господ, за да получи истинското слово. „Ако се обърнеш, тогава ще те върна и ще стоиш пред Мен. И ако отделиш скъпоценното от нищожното, ще бъдеш като устата Ми... И ще те направя за този народ здрава бронзова стена; и ще воюват против теб, но няма да ти надвият, защото Аз съм с теб, за да те спасявам и да те избавям, заявява Господ.” (Еремия 15:19-20)

Разбиране, скъпоценно, необходимо разбиране - това е, което Бог излива върху обществото на Илия, докато стоят пред Него – извън лагера, показвайки на Божия народ разликата между чистото и нечистото. Праведните не са горди или арогантни, а просто смели като лъв. Те не се отдават на таен грях и в тях няма скрита тъмнина – те ходят в страх от Бог с духовната власт на Илия. Те идват от Божието присъствие, за да заявят праведните съдби на Святия Бог върху греховете на лидерите и идолопоклонниците, които живеят на спокойствие в Сион. Те имат история с Господ, опитен духовен ум, способни са да различат кое е от Бог и кое е от плътта.

Бяха наречени „размирници“

„Размирниците“ вбесяваха върналите се към греха религиозни лидери и покварени християни. Те бяха мразени, както Исус, когато свидетелстваше против тях, че „делата им са зли“ (Йоан 7:7)

На определеното време, Ахав излезе за да посрещне Илия и го попита презрително: „Ти ли си, който докара беда на Израил?“ (III Царе 18:17). Представете си как покварения съпруг на Езавел обвинява този свят пророк, че причинява разделения, бедни и кавги сред Божия народ. Той беше твърде заслепен от греховете си, за да разпознае пророческия глас на Бог – за него Илия беше просто един размирник.

Илия не се уплаши от духа на бунт и упорство. Той смело погледна Ахав в очите и отговори: „Не аз докарах беда на Израил, а ти... защото оставихте заповедите на Господа и последвахте ваалимите.“ (III Царе 18:18)

Кои са истинските размирници, истинските причинители на разделения в Божият дом днес? Това не е обществото на Илия, което въздиша и плаче за мерзостите в църквата. Не са онези, които показват греха и свидетелстват срещу злите дела на религиозните лидери и на онези в Сион, които не се тревожат за нищо. Всяко разделение е причинено от компромис! Всички проблеми в Божият дом са резултат от отстъпничество и изоставяне на Господните заповеди. „Защото, където има завист и свадливост, там има неуредици и всякакво зло.“ (Яков 3:16)

Павел предупреждава братята да „внимавате на тези, които причиняват разцепления... и се отвръщайте от тях“ (Римляни 16:17). Но кои са тези, които „причиняват разцепления и спънки, противно на учението“? Не някой друг, а една егоцентрична, отстъпническа група измежду тях, които „служеха на корема си“ (стих 18). Това доказва, че разделието е причинено от гордо, арогантно задоволяване на собствените интереси. Павел каза: „със сладки думи и красиви речи прилъгват сърцата на простодушните“ (стих 18). Онези проповедници, които са меки с греха, подминават злите дела в Божия дом и викат за единство, са истинските размирници. Те водят мнозина в капана на фалшивата любов. Истинското Христово тяло никога не е било, нито пък ще бъде разделено. Онези, в свято единство с Христос са вече единни. Грехът разделя!

Павел и Сила бяха заведени пред съдиите във Филипи, като бяха обвинени, че „смуцават“ града им (Деяния 16:20). Те бяха бити и хвърлени в затвор заради ПРОБЛЕМЪТ, който бяха причинили. Какъв беше този толкова голям проблем? Павел и Сила бяха изгонили предсказващ дух от една девойка, която „докарваше голяма печалба на господарите си чрез предсказването си.... А когато господарите ѝ видяха, че излезе и надеждата им за печалба, хванаха Павел и Сила“ (Деяния 16:16-19).

Когато личният интерес е заплашен по някакъв начин, се надига вик: „РАЗМИРНИЦИ! РАЗДЕЛЕНИЕ! ЗАПЛАХА ЗА ЕДИНСТВОТО!“ Павел и Сила бяха разкрили религиозна измама – демонична лъжа под прикритието на религията. Това беше една много печеливша схема за някои избрани, които знаеха как да манипулират неразбиращите тълпи. Кое предизвика този вик: „Разделение“? Имаше очистиращо съживление. Онези, които обвиниха Павел и

Сила, че сеели разногласия, имаха скрити мотиви и отхвърляха призива за покаяние и ходене в святост.

Господи, дай ни повече размирници от Израил, които не се страхуват да се изправят срещу религиозното лицемерие и непокорство! Обществото на Илия няма какво да губи, защото те вече са „посрещнали радостно разграбването на имота им“. Това е презрян път, път на отхвърляне, самота и дълбока благочестива скръб. Ден след ден, Святият Дух открива повече и повече от съкрушеността на Божието сърце поради греховете на Неговия народ. Изглежда, като че Самият Христос плаче през техните очи заради липсата на святост, истина и разбиране в църквата. И колкото повече време прекарват пред Господ, толкова по-ясно идва словото, докато не се превърне в бушуващ в духовните им кости пожар и - „горко ми ако не говоря“.

Предупреждение

Истинското общество на Илия не е екипаж корабокрушенци, които ходят насам-натам и кълнат и заплашват онези, които не се вписват в техните разбирания за святост и чистота. Много поражения са нанесени днес в църквата от псевдо пророци, които наказват и поучават служители и миряни за това, което наричат „откровение за нещо в живота ти“. Понякога съм залят от такива откровения и пророчества. Една такава „пророчица“ ме предупреди, че живота ми е в опасност, ако отида да служа в Ню Йорк. Любезно й казах, че аз вече съм мъртъв за този свят, и че за мен би било чест ако това се случи. Клели са ме, заплашвали, коригирали и осъждали много искрени, свръх фанатични самозвани пророци и пророчици. Получавам купища пророчества, всяко от които започва с: „Така казва Господ.“ Някои от тях наистина са от Бог, но повечето са безсмислици.

Омразата на Илия към греховете на Израил извираше от много силната му любов към Божия народ. Той не мразеше хората, а само греха. Не беше отмъстителен, а по-скоро копнееше да види Израил върнал се при Бог. За да разберете Духът и силата, която беше върху Илия, трябва да чуete сърцераздирателния му плач на планината Кармил: „Отговори ми, Господи! Отговори ми, за да познае този народ, че Ти, Господи, си Богът, и че Ти си обърнал сърцата им обратно към Себе Си! Тогава падна огън от Господа... И когато целият народ видя това, всички паднаха по лице!“ (III Царе 18:37-39)

Илия не беше ни най-малко заинтересован да бъде оценен като пророк. Той просто искаше да види Божията чест възстановена и отстъпилите в сърцата си „да се върнат при Господ“. Истинските пророци, макар да звучат толкова твърдо срещу греха, в сърцата си са милостиви, нежни и търпеливи. И когато видят истинско библиейско покаяние, стават строители и възстановители от проломите.

Искам да подчертая, че аз вярвам, че днес съществуват истински пастири от обществото на Илия. Не всички проповедници са се върнали към греха или служат на себе си. Обаждат ми се все по-голям брой пастири, които са били наранени или отхвърлени от незагрижени овце. Някои от тях буквално са били изгонени от църквите си за това, че са проповядвали святост. Но най-жестоки от всичко са, така наречените пророчества и изобличения от сурови „пророчески гласове“, които нямат милост или изкупителни качества в себе си.

Ако някога чуете „пророк“ да кълне някого, може да сте сигурни, че той не ходи в Духа на Христос. Това най-често е горд, самопровъзгласил се Илия, пълен с арогантност и похот. Словото ясно казва: „Не кълнете, а благославяйте“ (Римляни 12:14). Онези, които изговарят клетви трябва да се страхуват от тези предупреждения: „Той обичаше проклинането — нека го постигне; и не се наслаждаваше на благославянето — нека се отдалечи от него! Той облече проклятието като своя дреха, затова нека влезе като вода във вътрешностите му и като масло в костите му!“ (Псалм 109:17-18)

В светлината на това, ако някой, считащ себе си за пророк, се опита да ви прокълне, направете каквото заповяда Исус и „благославяйте онези, които ви кълнат“ (Матей 5:44). Усмийте се и си продължете по пътя без да се страхувате, защото клетвите им са безобидни, освен за тях самите.

Обществото на Илия са плачещи хора и всяко пророческо слово, което излиза от устните им, е окъпано в сълзи. Те са зърнали величествената святост на Христос и старите им грехове са ги съкрушили. И вече, в съкрушеност и свята скръб, те ходят в покаяние, проповядват го и никога няма да спрат да показват на Божия народ греховете им. Те отказват да се примирят с греха и не се страхуват от хората или дявола, когато става дума да се защити Христовата чест.

Словото, което идва до обществото на Илия е центрирано в Христос!

Исус заведе на планината Петър, Яков и Йоан и беше преобразен пред тях. Изведнъж се появиха Илия и Мойсей, и „говориха с Исус“ (Марк 9:2-4). Лука ни казва, че те „говореха за Неговата смърт, която Му предстоеше да изпълни в Ерусалим.“ (Лука 9:31)

Петър, току що станал от сън и „не знаещ какво говори“ промърмори: „Наставниче, добре е да сме тук; и нека направим три шатри: една за Теб, една за Мойсей и една за Илия“ (Лука 9:33). И докато той говореше, те бяха покрити от облак, който ги накара да треперят. „И от облака дойде глас, който каза: Този е Моят възлюбен Син. Него слушайте. И когато гласът престана, Исус се намери сам...“ (Лука 9:35-36)

Бог направи изявление към църквата Си, което не трябва да бъде разбрано погрешно. Той казваше на Петър и на всички, които имат уши да чуят: „Вече няма да има еврейски храм с разделителните му стени, няма разлика между евреи и езичници, повече няма да се лее кръвта на бикове и кози – вече е само Христос! Вече няма да се връщате към сенки, дошла е истината Христос! Няма вече сгради, построени от човешки ръце, няма вече земно царство и земен Ерусалим, няма да се строи повече върху Мойсей – домът вече принадлежи на Христос! Няма вече футуризм – царството е сега, не е никаква еврейска милениумна ера, но сега Христос е Цар. Сега Той управлява и царува в сърцата на слугите Си. Пророчествата на Илия са се изпълнили, Синът Ми е строителят на Давидовия дом, който рухна. Царството е дошло, Исус Христос е храма, Той дори и сега строи Святия Си Град – Него слушайте!

Каква картина! Мойсей и Илия изчезват и остава само Исус! А Божиите заповеди звънтяха в ушите им: „Него слушайте!“ Какво означава това за обществото на Илия в тези последни дни?

Аз вярвам, че отличителният им белег днес е: те имат очи да видят, уши да слушат и чисто сърце да се покорят на всичко, което е казал Господ. Един свят народ се надига сега, който чува изискванията на Христос, държи се здраво за скъпоценните Му заповеди и радостта му е в Господния Закон.

Всички пророци видяха този ден и пророкуваха за събирането на разделените святи хора, които ще имат голямо разбиране за Божието Слово. Даниил чу велики неща от Бог, но „не разбра“ (Даниил 12:8). Но той видя един бъдещ ден, когато очистен, изпитан и проверен остатък ще разбере. Това е общество на последното време, които имат мъдрост и разбиране за Божиите неща. „Мнозина ще се очистят и избелят, и изпитат; а безбожните ще постъпват безбожно и никой от безбожните няма да разбере; но разумните ще разберат.“ (Даниил 12:10)

Исая осъди духовната слепота на грешния Израил. Той каза: „...и се заблудиха от спиртно питие; свещеник и пророк се клатушкат от спиртно питие... клатушкат се във видението, препъват се в съденето“ (Исая 28:7). Малкото разбиране, което някога имаха, бе унищожено от похотта им. Но Исая пророкува за ден, в който „глухите ще чуят писаното слово и очите на слепите ще прогледнат от мрака и тъмнината... ще осветят Името Ми и ще осветят Светия Яковов, и ще се боят от Израилевият Бог. И заблудените духом ще познаят разум и роптаещите ще приемат поука.“ (Исая 29:18-24)

Аз вярвам, че съживлението на последните дни, за което толкова много се проповядва, е съживление на очистването. Ако работата на Святия Дух е да обвини света за грях, правда и съдба, тогава е ясно, че в голямото изливане на Святия Дух върху човечеството, ще има мощни вълни от осъждане и невнимателната, отстъпчива църква ще бъде разтърсена и накарана да се изправи срещу греховете си.

Докато множества християни търсят знамения и чудеса, и се затрупват с учители на успеха и просперитета, а други се тълпят да слушат успокояващи проповеди от харесващи се на тълпата проповедници, Бог призовава „пустинните хора“, които са излезли от Вавилон и са погълнати от глад за повече от Христос. Те повече не могат да вървят с непосветените, обичащите удоволствие и задрямалите. Докато слепец води слепаца, тези хора имат око само за Христос и цялото им тяло е пълно със светлина, която е духовното разбиране от Святия Дух.

О, да, точно сега в страната е излязло славно общество на Илия! С много от тях се чувам всеки ден и те благославят сърцето ми. Един ден Бог просто е започнал да раздвижва сърцата им. Те са се разочаровали от цялото лицемерие и срам. Отишли са в Божието Слово и сами са видели какви са намеренията Му; скъсали са с идолопоклонството си и нерешителността си; разпънали са на кръст делата на плътта. Облекли са Христовата мантия на праведността чрез вяра; покорили са се на изискванията на Христос; решили са, ако трябва да ходят сами, но да Му бъдат напълно покорни. Намразили са греха и са се изпълнили с Господната ревност срещу зло. Искали са да чуят и разберат каква е Божията воля. Започнали са да виждат неща в Духа и им било позволено да разберат, че краят на всичко е наближил. При такива хора е дошло Божието Слово!

И това слово се прокламира високо и ясно – „Христос идва! Христос трябва да има чиста и неопетнена невеста, приготвена и украсена! Покайте се, защото Божият ден наближи! Оставете всеки грях и се концентрирайте върху горните неща! Бягайте от Вавилон! Излезте отсрещо онези, които правят компромиси, не стойте при тях! Не издържайте вавилонските кули! Не участвайте в човешки империи и мечти. Оставете всичко това и излезте да Го посрещнете. Полунощ е – ето, Той идва!”

Обществото на Илия ще продължи с достатъчно масло – маслото на посвещението към Христос! Лампите им ще горят ярко, осветявайки пътя им и разкривайки всяка пречка.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1987 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Elijah Company](#) / [Обществото на Илия](#)